

merenti gratias agere, facile est, Patres Conscripti: non enim periculum est, ne cum loquar de humanitate, exprobrari sibi superbiam credat; cum de frugalitate, luxuriam; cum de clementia, crudelitatem; cum de liberalitate, auaritiam; cum de benignitate, liuorem; cum de continentia, libidinem; cum de labore, inertiam; cum de fortitudine, timorem. Ac ne illud quidem vereor, ne gratus in-
gratusue videar, prout satis, aut parum dixero. Animaduerto enim, etiam Deos ipsos, non tam accuratis adorantium precibus, quam innocentia et sanctitate laetari: gratioresque existimari, qui delubris eorum puram castamque mentem, quam qui meditatam carmen intulerit.

Cap. IV. Sed parendum est Senatusconsulto, quod ex utilitate publica placuit, ut Consul voce

Paucioribus exemplis defungi gustum enim translata erant licuisset in illustranda sententia hac generali: ne cum laudibus virtutes eius, putet sibi vitia contraria exprobrari. Sed Nolter placuit sibi multitudine anti-
torum. Aliter et Editt. plurimis antiquis. res se habet ap. Cic. Cat. II, 11. ubi res ipsa magnum virtutumque catalogum postulabat.

5. Praeclara sententia, quam adeo variatis verbis bis proposuit lectori. De casta et pura mente v. ad I, 3. carmen, formula precum. Liu. 39, 15. sollemne carmen precatationis. Horat. I. Od. 2, 27. minus audientem Carmina Vestam. meditatam passivae, ut saepe, conceptis verbis compositum.

Cap. IV. Quando illud factum sit, non constat. Non temere Lipsius coniicit iam sub Augusto coepisse Caesari gratias agere, quem admodum tempore liberae rei publ. populo egerint. Ad Au-

iura populi, idemque novos magistratus creabat. Quod, ex-
pulsus a Gesnero et Schwarz. reuocauit e Mss. Paris. Venet. Patav. Schwarz. libro Vossii, Editt. plurimis antiquis. quod utilitatis publicae causa (Senatui) placuit f. factum est; nempe eo consilio, ut

consulis voce etc. Miror sententiam hanc facillimam non placuisse Intt. doctissimis. Schwarzius monet, si quod reformulatur, verba quod ex util. p. placuit esse per parenthesin ad-
dita. Male. Quis enim Latinus dicat: Parendum est ut recognoscant?

Leges enim linguae postulant, ut recognoscant. Neque Plinius parere vult, ut omnes Principes, boni et mali, audiant quid faciant; sed vnum Traianum laudare vult. Etiam Arnzenius seruauit quod, sed male illud explicat per quia. H. Stephan. in margine

5